

med Hensyn til dette Forhold. Dette har ledet mig ind paa denne Betragtning. Vi have jo ikke her nogen egentlig Straffebestemmelse. Vi tage ikke Diæterne fra Medlemmer, der blive borte uden Orlov eller udover Tiden og Dignende; men en vis Orden vilde være ønskelig, og den kunde fremkomme efter mit Forslag under Nr. 41, der ganske simpelt siger, at Sekretærene efter Formandens Anvisning føre en Protokol over fraværende Medlemmer, i hvilken der da naturligvis ogsaa skulde være en Rubrik for de Fraværende med Orlov. Denne Protokol kunde jo være til Efterhyn ligesom selve Folkethingsprotokollen, og Indsigelse imod den kunde saa indføres, begrundes og afgjøres af Formanden. Jeg veed meget vel, man siger: Det er en Sag mellem Vælgerne og deres valgte Repræsentant, om de ville passere deres Embeder eller ei; men det er kun den ene Side af Sagen . . . (Afbrudelse af Thorup). Jeg vil blive ved denne ene Side et Øieblik og sige: Skal dette have en bestemt Betydning, at det bliver en Sag mellem Thingmanden og hans Vælger, da maa Thinget ogsaa give Vælgerne Leilighed til at kontrollere, hvorledes Thingmanden opfylder sin Pligt. Det kan ske ved mit Forslag under Nr. 41, men sker i Reglen vanskeligt paa anden Maade. Det er imidlertid kun den ene Side af Sagen — som min ærede Sidemand bemærker — men den har ogsaa sin anden Side, den nemlig, at vi trænge til hinanden i det fælles Arbejde, dette bør ikke trædes ned af personlige Tilbøieligheder, af enkelte Medlemmers For-godtbefindende eller Tilbøielighed til at vige bort fra sin Andel; thi er der andre Grunde for et Medlems Udeblivelse, har Forretningsordenen jo anvist den Vej at ansøge hos den høitærede Formand om Orlov, eller hvis den varer længere, da at søge den hos Thinget. Jeg kjender ingen Exempler paa, at Formanden eller Thinget da har negtet sit Samtykke. Men jeg kan ikke skjønne rettere, end at der i de senere Sessioner og ikke mindst, efter at det høie Thing høitidelig har proklameret Forhandling til Fingerspidserne — særlig synes jeg efter den Tid — har været en meget stor Tilbøielighed til et aldeles urimeligt Antal Fraværelser, og jeg vilde sætte Pris paa, naar vi ikke kunne Andet, at vi vare villige til i vor

Forretningsorden at indføre saadanne Bestemmelser, som hjælpe Vælgerne til en talrigtig Angivelse — forsaavidt den kan gives — af Fraværelserne, i alt Fald af, hvorledes deres Nøgtsdagsmand havde besøgt Thingets Møder. Den anden Del af deres Virksomhed kan saa komme fremme paa anden Maade, ved Afstemning og deslige, det kan man kontrollere. Ganste vist vil jeg indrømme, at det kan afgjøres af Thinget selv uden denne Paragraf i flere Tilfælde. Man kan jo, naar der er Afstemninger, altid foranledige Navneopraab. Men selv dette er ikke uopagtigt; thi det har, ved mine statistiske Underøgelser, vist sig, at der et Par Gange er foregaaet Navneopraab rent tilfældigt, uforudset, hvor et Medlem har bedt sig fritaget et Kvarter eller to, medens han i hele det øvrige Møde har havt sin Part i hele Arbejdet. Det maa altsaa være Gjenstand for en særlig Kritik, naar det skulde være det særlig Bestemmende, hvorimod Protokolltilførel med Tilførelser og Indsigelse klærer det. Altsaa naar det høie Thing ikke har Straffebestemmelser — Ingen mister sine Diæter paa Grund af Udeblivelse hverken i Slutningen eller Begyndelsen af Samlingen; efter den i flere Aar stedfundne Praxis er det erkjendt, at Medlemmerne erholde et dagligt Bederlag, selv om de uden Orlov ere borte osv. — altsaa, naar Thinget ikke har Straffebestemmelser vedtagne for saadanne Udeblivelser, der hverken ere bevilgede gennem den høitærede Formand eller, om fornødent, gennem Beslutninger af Thinget af virkelige Marsager, saa forekommer det mig, at det høie Thing kunde træffe Bestemmelse om, at vi iøvrigt vilde tilholde hinanden personlig Nærvarelse, hvorved der gives Garanti for Deltagelse i det fælles Arbejde og derigjennem gives Vælgerne fornøden Bested om vor Nærvarelse under disse Forhandlinger. Jeg skal tilføie, at efter Forretningsordenen, som den nu er, kan Folkethinget — kun det fuldt besatte Thing — baade negte forelagte Forslag videre Fremgang og afvise dem, alle disse Forhold kan et fuldt besat Thing, som har en bestemt Mening om, hvad det vil og ikke vil, korrigere. Hvad det angaar at skulle være til Stede ved nyttige Forhandlinger, kan det altsaa ikke have Stort at sige, da man jo kan affjære dem. Men